

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

محمد عمر قریشی- کابل

۲۹ جنوری ۲۰۲۳

خینه بعد از عید و یا چارزانو نشستن بعد از...؟!؟

شنبه - ۰۸ دلو ۱۴۰۱ - کابل: یکی از خبرهای مهمی که امروز در اکثر رسانه های داخلی و خارجی انعکاس یافت، صحبت "پاتریشیا گوسمن، معاون مدیر آسیایی دیدبان حقوق بشر" بود که به ارتباط انفجار بمب مقابل وزارت داخله در ۵ سال قبل که منجر به کشته شدن ۱۰۰ تن از افراد غیر نظامی و مردم عادی و زخمی شدن بیش از ۲۰۰ تن دیگر شده بود و در همان زمان طالب آن عملیات را مسئولیت گرفته بود، امروز جناب معاون خواستار مواخذه از مجریان و رهبران آن جنایت فراموش ناشدنی شده است. در یادداشت امروز مکث کوتاهی در همین زمینه خواهیم داشت:

۱- این که در اساس جنایت و کشتار مردم بیگناه نباید در هیچ کجائی "زمان زده" و شامل گذشت زمان گردد و دوسیه بازخواست و دادرسی چنین جنایاتی برای همیشه باز نگه داشته شود، امریست نیک و پسندیده، منتها نکته ای که در این رابطه می باید همیشه مد نظر گرفته شود این است که بررسی جنایت علیه بشریت و کشتار مردم بی گناه، نباید گزینشی و مطابق خواست و اراده افراد و یا نهاد ها صورت گیرد. بلکه وقتی یک بار فیصله شد که جنایت علیه بشریت می باید مورد بازخواست قرار گیرد، این اصل باید همه را و در تمام اوقات شامل گردد، نه این که احمد از آن معاف باشد و محمود بدان علت کفاره پس دهد. امری که تا اکنون در قبال جنایات جنایات امپریالیسم امریکا علیه خلقهای جنوب شرق آسیا، افریقا، امریکای لاتین و خاصاً افغانستان و دولت اسرائیل علیه خلق فلسطین، صورت گرفته، جوان فلسطینی به خاطر حمل یک گولک مجرم و تروریست شناخته می شود، مگر سرباز اسرائیل با توپ و تانک و طیاره و راکت، زیر عنوان دفاع از خود برانته می یابد.

۲- بر گردیم به صحبت پاتریشیا و انفجار بمب در ۵ سال قبل. به نظر من این مسأله بدون آن که توده های افغانستان به خصوص قربانیان آن جنایت و خانواده های شان را در این محاسبه داخل نمائیم، دارای ۴ جهت است: امپریالیسم امریکا و شرکاء، حاکمیت پوشالی ساقط شده، نهاد دیده بان حقوق بشر و طالب.

از آن جائی که این بحث را نهاد "دیده بان حقوق بشر" بالا نموده، می باید از آنها پرسید:

* - همان طوری که خود نیز اذعان دارید، از این جنایت ۵ سال آزار می گذرد، می شود از این نهاد پرسید در طی این مدت کجا بودند؟ و چرا صدای بازخواست شان را بلند نمودند؟

* - وقتی برای یک و نیم سال مذاکرات "دوحه" دوام یافت و در آنجا انتقال قدرت از حاکمیت پوشالی ساقط شده به طالب مورد توافق قرار گرفت، این دیده بان کجا بود و چرا صدایش را بلند ننمود و نگفت که نباید با جنایتکاران و ناقضان حقوق بشر توافق کرد؟

* - گیریم که در مذاکرات "خلیلزاد" مخفی کاری و فریب کاری کرده، ضمن مخفی داشتن بسیاری از نکات، در برخی از موارد فریبکارانه نیز برخورد نموده باشد، آنچه مسؤولست این نهاد را محرز می سازد این است که وقتی توافقنامه دوحه به شورای امنیت ملل متحد جهت تأیید پیشکش شد، این نهاد که خود یکی از زیر مجموعه های ملل متحد است، در آن زمان کجا بود تا دستش را به مثابه اعتراض بلند نموده، نگذارد تا حاکمیت دولتی به مشتی جنایتکار که در یک ضربت بیش از ۳۰۰ تن را کشته و زخمی نموده بودند، سپرده می شد.

سروصداهائی که فعلاً چنین نهاد هائی به راه می اندازند همان خینه بعد از عید و چارزانو نشستن دیر وقت است، نه چیزی بیشتر از آن.

هموطنان گرامی!

امروز هرکسی با کمترین معلومات و آشنائی با سیاست های جهانی این را می داند که طرح "نقض حقوق بشر" از جانب ملل متحد و قدرت های بزرگ امپریالیستی همان پیراهن عثمان معروفی است که هرگاه خواسته باشند با دشمنان شان تصفیه حساب نمایند و یا آنها را وادار به باجدهی کنند، این پیرهن خونین را بر نوک قلم های شان بلند می نمایند و "وا عثمانا" گویان دم از دادخواهی می زنند.

هموطنان گرامی!

کشور ما افغانستان سرزمینی شده است که از ۴۵ سال بدین سو در آن "جنایت آزاد" اعلام شده است. وقتی در طی این ۴۵ سال بیش از ۲ میلیون از هموطنان ما به خاک و خون کشانیده شده است از "تره ک و ببرک" شروع تا همین حالا ملا "هبة الله" روزی نیست که آنها با خون فرزندان این میهن وضو نمایند، اگر قرار باشد به چنین جنایاتی رسیدگی شود نباید گزینشی برخورد صورت گیرد، بلکه می باید همه را به پای میز محاکمه کشانید، در غیر آن واضح است که از این طرح سالم، استفاده سوء صورت می گیرد.

هموطنان گرامی!

طالب و نظام ملاسالار می باید مورد مواخذه و بازخواست قرار گیرد، مگر این را هم باید بدانیم که اولاً چنین مواخذه و بازخواستی از جانب خود مردم افغانستان صورت خواهد گرفت و در ثانی در آن زمان این تنها طالب نخواهد بود که در پای میز محاکمه ایستاده خواهد شد بلکه تمام اعوان و انصار دور و نزدیک طالب نیز همزمان با طالب، به پاسخگوئی کشانیده خواهند شد.

با شعار مرگ بر طالب و نابود باد نظام ملاسالار به نبرد مان ادامه دهیم!

مبارزه علیه امپریالیسم، جزء لاینفک مبارزه علیه ارتجاع در کل

و ارتجاع هار مذهبی- طالبی به صورت خاص می باشد

تشکل و تسلیح نیاز و خواست زمان ما!